

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Hvad vil Nationalt Samvirke : Nationalt Samvirke's program

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1939

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Hvad vil

„Nationalt Samvirke“?

Vende Strømmen i Danmark!

Enhver
dansk
Vælger
bør kende
General-
auditor
Pürschels
**Kamp for
Frihed i
dette
Land!**

„Nationalt Samvirke“'s Leder,
Generalauditor Victor Pürschel.

Nationalt Samvirke's Program.

Nationalt Samvirke søger at samle alle, der uden Hensyn til deres politiske Meninger iøvrigt er enige om, at det for Danmarks Fremtids Skyld er nødvendigt at samles til hurtig Løsning af følgende Opgaver:

1. Kamp for Danmarks Genrejsning — nationalt og økonomisk, socialt og kulturelt — paa Kristendommens Grund — mod Marxismen, baade Socialdemokrati og Kommunisme.
2. En virkningsfuld Bekæmpelse af Arbejdsløsheden og Genskabelse af Landbrugets Rentabilitet.
3. En positiv og ligelig Erhvervspolitik paa det private Initiativs Grund og med Hensyntagen til hele Samfundets Tarv.
4. En social Lovgivning med sundere Principper og strængere Tilsyn med Maalet: en virkelig Hjælp til virkelig trængende.
5. Sundhed i det offentliges Pengeforbrug og en ligelig og retfærdig Fordeling af Byrderne.
6. Hele Ungdommens aandelige og fysiske Opdragelse i ren dansk Aand.
7. Dannelse af et nordisk Neutralitetsforbund og Udvikling af Danmarks Forsvar til et nordisk Jævnmaal.

For en saadan Politik er Ministeriet Stauning-Munch en afgjort Hindring paa alle Punkter. Det første Maal maa derfor være en Samling af et Flertal mod denne Regering ved første Valg.

En Udskydelse af Forfatningsrevisionen er derfor en Nødvendighed allerede af denne Grund, men ogsaa fordi en Forfatningsrevision, der skal have Udsigt til at give et Resultat af blivende Værdi, **ikke kan forbigaa de Tidens Tanker, der har præget saa mange af Europas nye Forfatninger**, og som det maa være Maalet at give et dansk Udtryk, stemmende med det danske Folks Ejendommelighed.

Den til Grund for NATIONALT SAMVIRKES Arbejde liggende Betragtning er denne, at Udviklingen her i Landet saa langt fra at svare til det lykkelige, af Selvtilfredshed prægede Billede, som Statsministeren lejlighedsvis giver Offentligheden, i Virkeligheden gaar i en helt gal Retning, saa gal, at en Fortsættelse i denne Retning maa blive skæbnesvanger for vort Lands økonomiske og for vort Folks aandelige Udvikling, og videre at Udviklingen er saa farlig, at det gælder om snarest muligt at faa taget fat paa Arbejdet paa at standse den og føre den ind i en anden og lykkeligere Bane.

Usikkerheden i Befolkningen.

Arbejdet er paabegyndt ud fra den Iagttagelse, som ikke fra nogen Side vil kunne modsiges, at der indenfor alle politiske Partier uden Undtagelse for Tiden er en Usikkerhed hos Vælgerne overfor Spørgsmaalet, om det nu ogsaa er den rette Vej, man er inde paa, en Usikkerhed saa stærk, som vi ikke har kendt den i dette Aarhundrede, ja maaske overhovedet ikke i den Tid, Danmark har haft en fri Forfatning. Fra alle Sider og fra alle Befolkningslag, fra alle Egne af Landet kommer Vidnesbyrd paa Vidnesbyrd om, at Vælgerne staar tvivlende, søgende, famlende, og mange Steder opstaar heraf Bevægelser, der — saa forskellige de er — har eet fælles Karaktertræk: at de stræber efter noget nyt. Selv den roligste Betragtning af den politiske Tilstand her i Landet maa da ogsaa give til Resultat, at den smukke Idé om et Folkestyre, paa hvilken vor frie Forfatning er bygget op, og hvis store folkeopdragende Betydning ikke skal underkendes, er blevet grovt forfusket gennem Partivæsenets naturbestemte Stræben efter at skærpe Modsætningerne, at kalde paa Særinteresserne, hvoraf Resultatet er blevet en Splittelse af det danske Folk, der gør det saare vanskeligt at samle det til Løsningen af de store Opgaver, der allerede nu trænger sig paa, for ikke at tale om dem, der kan befrygtes at ville melde sig, hvis den politiske Udvikling i Europa fortsætter, som den har begyndt.

Klassekampen og Partivældet.

En meget væsentlig Del af Ansvaret for denne Udvikling maa lægges paa Socialdemokratiet, der for at naa frem har maattet sætte Klassekampen baade som Maal og Middel. Det Element, der derved blev bragt ind i den politiske Udvikling her i Landet som i alle andre demokratiske Lande, har præget — og maattet præge — hele den politiske Kamp. Det skal ikke benægtes, at Kampen for Højnelse af Arbejdernes Livsvilkaar var en samfundsmæssigt set god Gerning, og heri ligger en Indrømmelse af, at Socialdemokratiet har haft sin historiske Mission. Det er gaaet denne Bevægelse som saa mange andre, at den ikke kan afbryde sin egen Udviklingslinie, men fortsætter denne, ogsaa efter at de Forhold, der gav den historiske Begrundelse for

den ganske er ændret, fortsætter i Overdrivelserne, fortsætter til Skade for det, den oprindelig stræbte at gavne. Det er en samfundsmæssig Nødvendighed, at denne Udvikling standses, og det kan kun gøres ved et til Bunden gaaende Brud.

Erkendelsen heraf breder sig, maaske endnu langsomt, men dog med stigende Fart, i Socialdemokratiets egne Rækker fremskyndet af den bitre Iagttagelse, som ingen Arbejder har kunnet undgaa at gøre i disse Aar, at Arbejdsløsheden har været stigende sammen med Socialdemokratiets Magt, og at det officielle Socialdemokrati i Virkeligheden har erkendt sin Uformuenhed overfor dette Spørgsmaal.

Den økonomiske Udvikling har i disse sidste Aar under Sammenspil med den politiske Ledelse her i Landet virket i høj Grad fremmede for Socialiseringsbestræbelserne; men flere og flere — ogsaa blandt dem, for hvem Udviklingen har betydet den øjeblikkelige Medbør — begynder at faa Øjnene op for, hvor farlig Udviklingen er, og hvor langt vi i Virkeligheden er kommet. Dette gælder baade for Landets og for Byens Erhverv.

Nu skal Strømmen vendes!

Erkendelsen af, at Roret maa lægges haardt om, er udbredt blandt danske Vælgere. Det første Maal er da at samle Vælgerne om en ny Kurs. Den siddende Regering har Gang paa Gang givet Udtryk for, at den i Virkeligheden erkender, at Kursskifte er nødvendigt; men lige saa ofte er det dokumenteret, at denne Regering ikke evner det, bundet som den er af sin Fortid, sine Løfter, sine Doktriner. Naar den har formaaet at holde sig ved Magten saa længe, er det bl. a., fordi den med en Dygtighed, der ikke skal underkendes, har forstaaet at leve efter den gamle Formel: DEL OG HERSK. Men naar det er vor Modstanders Styrke at dele os, vor Svaghed at være delte, ligger det ogsaa klart, at Vejen frem til Sejr over Modstanderen er Samling, Samling ikke blot om det negative: at fjerne denne Regering, men Samling om et positivt Program, et Program, der nødvendigvis maa være utilfredsstillende paa mange Punkter for Særinteresserne, men som skal have sin Styrke deri, at det peger paa de fælles Interesser, der i Virkeligheden er hele det danske Folks, og hvis rette Varetagelse tillige vil give Løsningen m. H. t. de mange krydsende Særinteresser. Det sker, naar Loven gøres „til hver Mands Gavn“. Det maa være Opgaven at samle saa mange som muligt indenfor de forskellige Partier til Enighed om Løsningen af disse Fællesopgaver.

Genrejsning af Tilliden til vor Nation.

Naar man ser saaledes paa det, som vi gør det, at det danske Folk i Virkeligheden er forringet gennem den Udvikling, der har fundet Sted, er det naturligt, at vi som Grundtone for hele Arbejdet sætter dette: **Folkets Genrejsning, nationalt, økonomisk, socialt og kulturelt.** Der maa genskabes i det danske Folk en klar Forstaaelse af, hvilken umaadelig Vinding det er for et Folk at være sig bevidst som Nation. Det, der er Maalet her, er ikke en selvgod og selv-forherligende Nationalisme, men en sund, ægte og dyb Følelse for de nationale Værdier og Forstaaelse af, at Ungdommen skal oplæres i Kærlighed til sit Folk med aabent Blik for dets Svagheder og med Vilje til at yde sin Indsats for dette Folks Bevaring og Højnelse.

Der kræves ogsaa en økonomisk Genrejsning, en Udvikling bort fra Socialiseringen og Understøttelsespolitikken. Der kræves en social Højnelse

med Forstaaelse af, at den sande sociale Indstilling ikke er den, der bygger paa den videst mulige Udbygning af Understøttelsessystemet, men den, der arbejder for gensidig Forstaaelse og Respekt mellem Klasserne og indenfor Klassen for Respekten for det ærlige Arbejdes højnende Betydning. Der kræves et maalbevidst Arbejde paa det kulturelle Omraade for at modvirke den Undergraven af religiøse og etiske Værdier, som Kulturbolchevismen i alle dens Former og Grader betyder. Der kræves en klar Paavisning af, at en Socialisering ikke er i nogen Samfundsklasses Interesse, bortset fra det til Socialiseringen knyttede Bureaukrati og Præsteskab.

Bort fra Socialiseringen.

Forstaaelsen af Socialiseringens ødelæggende Virkninger er vel paa Forhaand stærkest i de frie Erhverv i Byerne; paa Landet har man vel knap været klar over, hvor langt man i Virkeligheden er naaet i Retning af en Socialisering af Landbruget; men paa den anden Side er der vel intet Erhverv, hvem Friheden ligger saa dybt i Blodet, som Bondens. En fri Mand paa fri Jord var vel i Virkeligheden altid den danske Bondes Ideal. For Haandens Arbejdere var det lettere at fremstille Bedriftens Socialisering som et for ham efterstræbelsesværdigt Maal; men hvad betyder Socialiseringen for ham? Den betyder, at den Mand, der kun har eet at sælge: sin Arbejds-kraft, og som **skal** sælge den for at leve, kommer til at staa overfor een Køber: Samfundet, Staten, Kommunen. Naar der kun er een Køber til en Ting, der skal sælges, er det Køberen, der bestemmer Prisen. Naar denne Køber tillige er Lovgiver og har Politimyndigheden og i det lange Løb Herredømmet over Domsmyndigheden, kan ingen være i Tvivl om, hvor Arbejdets Frihed bliver af under et saadant System. Udviklings — for Arbejderen saa skæbnesvangre — Resultat kan jo, som Socialdemokratiets Blade saa ofte har paavist det, ses i Rusland; men dette skæbnesvangre Resultat er ikke knyttet til Maaden, hvorpaa det naas, om det sker med Kommunismens skarpe og brutale Midler, eller sker gennem Socialdemokratiets rolige Udvikling. Enderesultatet er givet.

Arbejdsløsheden skal udryddes.

Det største af de indenrigspolitiske, aktuelle Spørgsmaal er **Arbejdsløsheden**. Alle er enige om, at den er en frygtelig Ulykke for Landet, ødelæggende for Arbejdernes Hjem og Arbejdernes Ungdom og derigennem i det lange Løb for hele Folket. Alle gode Kræfter maa kaldes sammen til et enigt Arbejde for at fjerne denne Byrde fra det danske Samfund. Hvilke Veje, der maa gaas, afhænger i mangt og meget af Stillingen paa det Tidspunkt, da Arbejdet for Ælvor tages op. Her kan kun trækkes nogle Hovedlinier op, som maaske blandt mange andre kan have deres Værdi: En forøget Indkaldelse til Hæren vil betyde noget, men naturligvis intet afgørende; en Arbejdstjeneste, tillempet efter danske Forhold og i dansk Aand vil ogsaa kunne betyde noget for Ungdommen; men det sikreste Middel til at skaffe Befolkningstilvæksten i Arbejde er dette at give Landets Erhvervsliv forøgede Muligheder for at skabe Beskæftigelse. Her tror vi paa det private Initiativ store Værdi. Der gror ingen Tietgen og ingen H. N. Andersen, for kun at nævne de døde, frem i et socialiseret Samfund, og der skabes ingen forøget Beskæftigelse i et Samfund, hvor Staten ser det som sin største Opgave at indkassere mest muligt af de private Erhvervs Fortjeneste uden Hensyn til, hvorledes denne Indkassering virker paa Erhvervenes Evne til at underbygge og udbygge deres Virksomhed. I nær Forbindelse hermed staar Spørgsmaalet om Landbrugets Forhold.

Genskabelse af Landbrugets Rentabilitet.

Det er en national Ulykke, naar et af Landets Hovederhverv gennem Aaringer ikke har været rentabelt. Landbrugets Forhold maa tages op til en fordomsfri Drøftelse med det Maal at lette det for Byrder, der ikke kan bæres, hvadenten disse er paalagt af det offentlige uden Hensyn til Bæreevnen, eller de er vokset frem gennem en økonomisk Udvikling, hvis Forudsætninger er bristede, uden at man endnu har evnet at drage de deraf følgende Konsekvenser.

Erhvervene skal atter have Tillid til Fremtiden.

Landet maa have en Erhvervs politik, der skal være positiv og ligelig. Staten maa ikke betragte det som sig uvedkommende, om et samfundsmæssigt værdifuldt Erhverv lider ilde; Samfundet maa i en saadan Situation træde til med sin Støtte; men denne Støtte maa være begrænset i Tid og Størrelse, saaledes at der ikke skabes Dækmure, bag hvilke man kan falde i Søvn, og denne Støtte skal ikke have en økonomisk Understøttelses karakter, ligesom den intet skal have med Bevillinger til de enkelte erhvervsdrivende; thi et Bevillingssystem er Forgaarden til Korruptionen. Den Støtte, der ydes, skal afvejes efter hele Samfundets Tarv.

Sociallovgivningens Fallit.

Der er vel ikke mange, der ikke nu kan se, at Sociallovgivningen, saa velment og paa en vis Maade vel gennemtænkt den ogsaa var, er blevet en Ulykke for det danske Folk, derigennem at den har kaldt paa stedse flere til at søge Understøttelse, og den har i stedse videre Kredse forringet Viljen til at klare sig selv. Her maa ske en afgørende Ændring. Sociallovgivningen maa bygges paa Pricipper, der paa ethvert Punkt kalder paa Individets Æresfølelse og hans Vilje til at hævde sig ved egen Kraft. Kontrollen maa være uafhængig af de kontrollerede, Forsikringsprincippet maa i videst Omfang søges gennemført. Ad denne Vej, men først og fremmest gennem Skabelsen af Beskæftigelse, maa Kredsen af de understøttede indskrænkes meget, og man vil da kunne nærme sig det, der maa være Maalet: Understøttelse til de færrest mulige, men en virkelig Hjælp til de virkelig trængende.

Skattepolitikken ruinerer vort Land.

Der maa skabes Sundhed i det offentliges Pengeforbrug med større Respekt for de store Tal hos de bevilligende og forbrugende Myndigheder med større Sikkerhed for, at Pengene bruges til Samfundets Sikring og Opbygning. Europas nyeste Historie viser Eksempler paa, at en Gennemførelse af sunde, økonomiske Principper i Statshusholdningen kan føre til en afgørende Formindskelse af Byrderne og derigennem til afgørende Fremme af Landets Erhvervsliv. Denne Skattelettelse, som i Virkeligheden er ogsaa i det arbejdende Samfunds Interesse, bør være et af Maalene; den retfærdigst mulige Fordeling af Byrderne et endnu mere nærliggende.

Ud af Folkeforbundet — ind i Norden!

Den Politik, der skal føres, skal være en dansk Politik, dansk i Maal og dansk i Midler; men den første Forudsætning for en saadan Politik er, at der bestaar et frit og selvstændigt Danmark. Fra dette Synspunkt er det første og vigtigste Maal for dansk Politik dette at gøre, hvad der er mennesskeligt muligt for at sikre Danmarks fortsatte Bestaaen som et frit og selvstændigt Samfund. Fuld Sikkerhed kan ingen Politik skabe; men dette berettiger ikke til Slutningen, at det er ligegyldigt, om vi har dette Maal for Øje

eller ikke. Landets Selvstændighed maa søges betrygget i første Række ved dets rigtige Placering udenrigspolitisk. Vi anser Medlemsskab i Folkenes Forbund for lidet nyttigt og meget farligt, stedse farligere, hvis den europæiske Storpolitik fortsætter i de Baner, ad hvilke den nu bevæger sig. Det Arbejde af social og kulturel Art, som foregaar under Folkeforbundets Auspicier, kan man deltage i uden at være bundet af de politiske Forpligtelser, som et Medlemsskab af Folkenes Forbund — alle Fortolkningskunster til Trods — altid betyder. Derfor vil vi ud af dette Forbund og ind i Norden; vi vil ind i et stedse nærmere Samarbejde paa alle Omraader med Nordens andre Folk, og vi anser et nordisk Neutralitetsforbund for at være et meget vigtigt Led i denne Udvikling. Vi mener, at Tiden er moden hertil, ja mere end dette, vi mener, at Tiden kræver det. Vi peger paa, at Nordens Historie viser, at Norden har aldrig staaet stærkere overfor det øvrige Europa end i de Perioder, hvor Nordens Folk samledes i et Neutralitetsforbund. Det er naturligvis en Betingelse, at der er Tale om et ærligt Neutralitetsforbund, ikke om et Forbund, der under Neutralitetsmaske i Virkeligheden er vendt mod den ene eller den anden Aandsretning, mod den ene eller den anden politiske Magtkonstellation. Betingelsen for, at Danmark kan gaa ind for en saadan Neutralitetspolitik, er naturligvis, at Danmark er rede til og i Stand til at bære sin Del af Byrden militært set, og det er derfor en Nødvendighed, at Danmarks Forsvar udvides til et nordisk Jævnmaal. Rent bortset herfra kan ingen være i Tvivl om, hvad det betyder for et Folks aandelige Rejsning, at det for sig selv og for Omverdenen gør klart, at det er villigt til at sætte sin yderste Kraft ind for at hævde sin Frihed og sin Selvstændighed.

Forfatningsforslaget baner Vej for Partidiktaturet.

Om Politik efter disse Linier maa der kunne skabes Samling i Danmark. Ministeriet Stauning/Munch kan ikke løse disse Opgaver, Derfor er det første politiske Maal et Systemskifte, og dette kan kun naas, hvis alle Kræfter, der er mod Ministeriet og dets System, samles paa tværs af alle Partirammer under bevidst Nedkæmpen af modstridende Særinteresser. Derfor maa ogsaa Gennemførelsen af Grundlovsforslaget forhindres, thi derom kan ingen Tvivl herske, at en Gennemførelse af dette, baade faktisk og moralsk vil være en saadan Sejr for Ministeriet Stauning, at det derigennem vil være konsolideret for en ny Aarrække. Heri skal ikke ligge, at vi mener, at den danske Forfatning, som den er nu, ikke kunde trænge til en Reform, endogsaa til en grundig Reform; men denne maa ske under Hensyn til de Tidens Tanker, der paa Forfatningslivets Omraade har været fremme over hele Verden i de sidste Aar, men som er gaaet sporløst hen over vore Forfatningsreformatorers Hoveder. Det er efter vor Opfattelse en Misforstaaelse at tro, at Parlamentarismen, og ganske særligt Partimaskineriparlamentarismen er det evige og endegyldige Udtryk for et Folkestyre; men paa dette Omraade har den fornødne Afklaring endnu ikke fundet Sted hos den danske Vælger, og derfor er Tiden endnu ikke inde til at tage disse Spørgsmaal op til Løsning. Det maa være muligt paa den nuværende Forfatnings Grund at begynde det dybtgaaende politiske Saneringsarbejde, som er nødvendigt.

Paa Lovens Grund gaar Vejen frem og med Respekt for Folkeviljen, den Folkevilje, der gror paa Oplysningens Grund, ikke det Surrogat, der fremstilles paa Partimaskineriet.

Vi kalder til Samling. Men I laver Splittelse, raaber man efter os. Vi svarer, at det for at naa til Samling er nødvendigt at splitte det, der hindrer den na-

turlige Samling. Vi maa, saa ondt det ogsaa kan gøre, gennem Sondring til Samling.

I det Samfund, der er vort Maal, skal Arbejdet, det hæderlige Arbejde, være det eneste Borgerbrev, det fremragende Arbejde det eneste Adelsbrev. I det skal Kapitalen ikke betragtes som Fjende men heller ikke være Herre. Thi Kapitalen er en god Tjener, men en slet Herre. I det skal Arbejderen ikke udnyttes af ansvarsløse Kapitalister men ej heller af ansvarsløse Politikere. Idet skal Bonden atter være fri Mand paa fri Jord. Der skal være flere, der bærer, og færre, der tynger. Men først og sidst skal det Samfund være dansk.

Vi ved, at Opgaven er stor. Vi havde ikke vovet at kalde til Samling derom, hvis vi ikke havde den faste Tro, at der er Titusinder i alle Samfundslag i vort Land, der kun venter paa Kaldet for at komme. Nu har Kaldet lydt. Nu gælder det ikke at tvivle og tøve. Nu gælder det at tro, at vove, at virke.

Victor Pürsehel.

Køb eller abonnér paa

» T I D E N «

Organ for „NATIONALT SAMVIRKE“

— Hver Tirsdag og Fredag —

Skriv til Kontoret: Gl. Torv 10—12, København K.

Indmeldelsesblanket.

Kan indsendes direkte til Hovedkontoret for „Nationalt Samvirke“ Gl. Torv 10—12, København K., eller til den lokale Organisation.

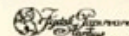
Undertegnede ønsker at indtræde i „Nationalt Samvirke“:

Navn:

Stilling:

Adresse:

Telefon:

Industri-Tryk., Aarhus

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk